

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

De sexto contento orationis. Cap[itu]l[u]m decimu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

hominē tanq̄s excedentia r̄ ex-
cessa: et nūc q̄dem parit̄ affūc/
nūc pariter se absentat̄: nūc h̄o
presente vtroliber alterū remo-
uetur: satis reor̄ esse p̄spiciū:
sūmū illud bonū q̄d vita erer-
na et dicit̄ et est/ nulli posse orā-
do impetrari: nisi tm̄ ei q̄ ad il-
lam fuerit idoneus. Spūalia
autē bona/ vtpote virtutes et
eaz̄ opa: et bonū vsū media-
rum rerū q̄ et ipse spūale donū
est: tam electi q̄ reprobi adipi-
sci possunt: s̄ electi finaliter et
fructuose: reprobi h̄o perfūcto-
rie/ r̄ ideo sine fructu.

De quinto contēto
orationis.

Quintū orōnis p̄tentū
est: q̄re q̄s petat̄: bona
videlicet an mala intē-
tione. Quicq̄d em̄ sit illud q̄d
petit̄: nisi bona intētiōe petat̄
tur: nō solū non p̄dest: sed etiā
officiū postulati. Nam si q̄s
ideo vitā petit/ vt possit malo-
rum erueiatibz̄ isultare: p̄tam
spūsancti p̄ faciendis tm̄ mi-
raculis: sciētiā/ p̄ laude r̄ pe-
rali: sanitate corpis/ pro implē-
dis voluptatibz̄: diuitias/ p̄
luxū: hec q̄dem petitio/ nō iam
orō/ s̄ inepta q̄dam et impro-
ba supstitutio dicenda est. Ampli-
us autē si euident̄ malū/ malā
ob causā postulat̄: vt furti vel
homicidij siue fornicatiōis effe-
ctus: h̄ tā lōge ab orōne est/ vt
ei p̄trariū. i. execratio veri⁹ est

met. Cū em̄ nō bona sit orō q̄
malū bona intētiōe postulat̄:
rursūq̄s deterior q̄ bonū mala i-
tētiōe: necessario sequitur/ vt
illa petitio q̄ malū malā obcau-
sam petit̄: nō solū mala sit/ s̄
nec orō debeat appellari. Sate-
nus autē in omni petitōe cau-
sam attēdi necesse est: vt min⁹
credam⁹ deo displicere/ si ma-
lū bona mēte postulaueris: q̄
si mala intētiōe bonū postulet.

Un̄ helias exaudit⁹ ē i. exustio
ne q̄nq̄ginta militū: q̄ q̄dē grā
de malū esset/ si non bono aso
peteret: r̄ symō mag⁹ repulsus
est a p̄ceptiōe gratie spūalis: q̄
vtiq̄s grāde bonū esset si ille bo-
na intētiōe postulat̄. Sed et
paulus et filij Zebedei/ qm̄ al-
ter ab angelo sathane libari: al-
teri cōsessum regni temporalis n̄
recte postulabāt: ideo r̄ ille re-
pulsus est: dicere sibi dñō: suffi-
cit tibi grā mea: et illi correcti
sunt qm̄ dictū est eis ab eodē:
nescitis q̄d petatis. Videt̄ q̄ q̄ i
om̄i recta r̄ ordiata orōne/ nō
solū q̄d postules: s̄ etiā id q̄re
id est q̄ intētiōe postules cō-
uenit obseruari.

De sexto contēto
orationis.

Sextū r̄ vltimū de cōtē-
tis orōnis est: q̄lit quis
petat̄: digne videlz̄ an
indigne. Nec agit̄ nūc d̄ illa di-
gnitate siue indignitate merito-
rū/ q̄ q̄s i seipo dign⁹ est exau-

4. Regi. 11.
Acti. 10.

2. Cor. 12.
Matth. 20

diri v'l indignus: q̄ iusticia sine
iniq̄tas a p̄pellat: s̄z de q̄dā cō-
gruētia seu icōgruitate rez ac-
cidētū/ q̄s tā iusto q̄ peccato-
ri v'l adesse v'l abesse necesse ē:
v'puta d̄ pietate/hūilitate/ de-
uotioē/ r̄ affectu orāt: r̄ his si-
milib/ v'l eoz fr̄is. Plurimū
em̄ itereft ap̄d eū cui p̄serari de-
bet oīo: hūilit ac deuote/ lacri-
mis r̄ planctu r̄ magna cordis
p̄tritiōe publicanū imiter: an-
supbe r̄ arroganter/ q̄busdā/
v' poence loquar/ h̄borū am-
pullis/ r̄ fastu oeloz/ et vana
corp̄oz ostentatione/ pharisei
exp̄mas leuitatē. Unde r̄ de al-
tero saluator vterq̄ p̄seus: de-
scendit inq̄ hic iustificatus in
domū suā: de altero aut̄ r̄ alijs
ei similib: q̄ amāt in plateis stan-
tes orare v' videant ab hoib:
recep̄erūt inq̄ mercedē suam.
Sed d̄ his qm̄ circa p̄sonā orā-
tis p̄siderari solent: postmodū
diligētius agendū erit: cū illd̄
capl'm tractabit: videlz qd̄ orā-
ti p̄ueniat: Neq̄ tñ h̄ loco peni-
tus erat reticēda: p̄ eo q̄ in istis
dignitas siue indignitas oran-
di p̄penditur.

Liber septim⁹ de ob-
tinētia orōis. Cap. p̄mū:

Nunc qm̄ quid oratio
contineat: quanta po-
tuimus diligentia q̄si-
tum est: in q̄bz obtineat id est
effectum foriat/ liber intueri.
Verū hui⁹ q̄stionis non solum

difficilis/ sed v' verius loquar
impossibilis est explanatio: pro
eo qd̄ humane facultat̄ quas
deus orōnes aut suscipiat aut
repellat: vel cōprehendere sen-
su: vel eloquio diffinire. Nam
s̄c̄ ait ap̄tus: Incomphensibi-
lia sūt iudicia ei⁹: r̄ iuestigabi-
les vie ei⁹. Inuocato tñ eo ad
quem om̄is oratio dirigenda
est: ex his q̄ iam p̄missa sūt/
et que adhuc in mēte veniūt/
temptemus de ipso effectu ora-
tionis qualēcunq̄ colligere ra-
tionē: in qua si quid recte dixe-
rimus/ diuine sit gratie: si qd̄
absurde vel improbe v'l nostre
infirmitati/ vel rerum ipsarum
difficultati imputetur.

De effectu oratiōis
Capitulum. secundum.

Primū illud remini-
sci oportet qd̄ r̄ supra
docuim⁹: extra sinum
ecclesie non esse locū orationi:
quia non nisi pro vita eterna/
vel ad illam p̄tinentib⁹ oran-
dum est: que extra vnitatē ec-
clesie sperari non potest. Hec
est enim (ait saluator) vita eter-
na v' cognoscant te: et quem
misi iesum christum. Legim⁹
infideles aliquos pro suis ne-
cessitatibus deo supplicasse:
v' achab qui p̄pter mortē na-
borth ieiunauit. et operuit cilis-
cio carnē suam. Sed hec talis
supplicatio q̄z finalem causam
quā debuit non habebat: nec